

Rapport

Datum: 15 oktober 2007
Rapportnummer: 2007/221

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat in de registratieset van een verkeersongeval waarbij zij op 5 april 2006 was betrokken een andere (onjuiste) situatieschets is opgenomen dan de situatieschets die ter plaatse was gemaakt.

Beoordeling

Algemeen

1. Op 5 april 2006 vond er een aanrijding plaats tussen verzoekster en een derde, B. Hierop kwamen de politieambtenaren L. en V. ter plaatse. Zij maakten ter plaatse een situatieschets (hierna: situatieschets 1) op. Uit deze situatieschets bleek volgens verzoekster dat haar geparkeerde auto werd geraakt door B. toen B. in het voor verzoekster gelegen parkeervak reed. Volgens verzoekster klopte deze schets met de werkelijkheid.

Toen verzoekster echter na enige tijd bericht van haar verzekeringsmaatschappij ontving, bleek dat de politieambtenaren op het bureau een tweede situatieschets (hierna situatieschets 2) ten behoeve van de registratieset hadden opgemaakt. Uit deze situatieschets bleek volgens verzoekster dat zij met haar auto vanuit een parkeervak de rijbaan opreed waardoor de aanrijding ontstond. Dit was volgens verzoekster niet juist.

2. Verzoekster diende hierop een klacht in bij het regionale politiekorps Twente. Verzoekster klaagde erover dat de betrokken politieambtenaren twee verschillende situatieschetsen van de aanrijding waar zij bij betrokken was hadden opgemaakt. De klachtenadviescommissie van de politie Twente gaf de korpsbeheerder op 2 december 2006 het advies om de klacht van verzoekster gegrond te verklaren. Volgens de klachtenadviescommissie bestond er een duidelijk verschil tussen de twee opgemaakte schetsen en zij was van mening dat de eerste schets authentiek was omdat deze ter plaatse was opgemaakt. De korpsbeheerder liet bij beslissing van 19 februari 2007 weten zich niet met dat advies te kunnen verenigen. De korpsbeheerder merkte op dat er wellicht een verschil viel waar te nemen tussen de beide schetsen. De korpsbeheerder was echter van mening dat nu de politiefunctionarissen volhielden dat situatieschets 2 correct was, deze schets overeenkwam met de daadwerkelijke bevindingen van de politieambtenaren. De korpsbeheerder achtte de klacht van verzoekster ongegrond.

Verzoekster kon zich niet vinden in de afhandeling van haar klacht en wendde zich bij brief van 8 maart 2007 tot de Nationale ombudsman.

I. Bevindingen

1. Verzoekster klaagt erover dat in de registratieset van een verkeersongeval waarbij zij op 5 april 2006 was betrokken een andere (onjuiste) situatieschets is opgenomen dan de situatieschets die ter plaatse was gemaakt.

2. Verzoekster bracht in dit verband naar voren dat zij op 5 april 2006 was aangereden door een derde. Direct na de aanrijding kwamen de twee politieambtenaren L. en V. ter plaatse. Op basis van de aangetroffen situatie en de verklaringen van verzoekster en B. maakten de politieambtenaren situatieschets 1 op, aldus verzoekster. Uit deze situatieschets bleek volgens verzoekster duidelijk dat de geparkeerde auto van verzoekster door de auto van B. was aangereden. Situatieschets 1 was dan ook volledig in overeenstemming met de werkelijkheid, aldus verzoekster.

3. Verzoekster gaf vervolgens aan dat zij ter plaatse van een van de politieambtenaren een kopie van situatieschets 1 kreeg. Deze stuurde zij vervolgens op naar haar verzekeringsmaatschappij. De verzekeringsmaatschappij liet haar na enige tijd weten dat de tegenpartij een tweede situatieschets, ook opgemaakt door de politie, had overgelegd, waaruit bleek dat het voertuig van verzoekster half op de rijbaan stond. Vanwege situatieschets 2 kon de verzekeringsmaatschappij van verzoekster niet weerleggen dat verzoekster het ongeval had veroorzaakt, aldus verzoekster. Verzoekster verzocht de politie om aan te geven hoe het kon dat er twee verschillende situatieschetsen waren opgemaakt. De politieambtenaren L. en V. antwoordden volgens verzoekster hierop dat zij het verschil tussen de beide situatieschetsen niet fundamenteel vonden en dat de tweede situatieschets in overeenstemming was met de verklaringen die alle betrokkenen over het ongeval hadden afgelegd. Volgens verzoekster had zij echter nooit verklaard dat zij de weg was opgereden waardoor de aanrijding ontstond. Situatieschets 2 was dan ook onjuist, aldus verzoekster.

4. Verzoekster legde de volgende twee situatieschetsen over.

Situatieschets 1 Situatieschets 2

Ter plaatse opgemaakt Achteraf opgemaakt op politiebureau.

De auto van verzoekster is in situatieschets 1 met nummer 2 aangeduid en de auto van B. met nummer 1. In situatieschets 2 is de auto van verzoekster aangeduid met nummer 1 en de auto van B. met nummer 2.

5. De klachtenadviescommissie overwoog in haar advies aan de korpsbeheerder van 2 december 2006 onder meer het volgende:

"De commissie heeft de schetsen gezien zoals ze door de politie zijn opgemaakt. De commissie heeft verschillen in deze schetsen geconstateerd. De eerste schets die op de plaats van de aanrijding werd gemaakt - en waarmee mevrouw G. zich kon verenigen - laat duidelijk zien dat de auto van mevrouw G. geheel rechts in de lengteas van de weg

gesitueerd stond. De auto waarmee zij in aanrijding kwam liet daarbij de veranderende beweging naar rechts gesitueerd zien. De tweede schets, die werd opgemaakt voor de registratieset, laat zien dat de auto van mevrouw G. een duidelijk naar links gedraaide beweging ten opzichte van de lengteas gesitueerd maakt. Ook hier laat de andere auto een naar rechts veranderende beweging zien. De commissie acht - nu er verschil zit tussen de twee schetsen - daarom de klacht gegrond waarbij zij van mening is dat de eerste schets authentieker is omdat die ter plaatse is gemaakt."

6. De korpsbeheerder liet in zijn - tijdens de interne klachtenprocedure genomen - beslissing van 19 februari 2007 weten de klacht van verzoeker ongegrond te achten. De korpsbeheerder overwoog hiertoe onder meer het volgende:

"Mogelijk valt er een verschil waar te nemen in de gemaakte schetsen. Waar het om gaat is dat de politiefunctionarissen achter hun rapportage - waarin zij hun waarnemingen staven - kunnen blijven staan. Ik ben van mening van datgene wat zij uitgewerkt hebben ten behoeve van de verzekeringsmaatschappij namelijk de registratieset overeenkomt met hun daadwerkelijke bevindingen. Ik acht daarom uw klacht over deze gedraging ongegrond."

7. De korpsbeheerder liet voorts in zijn reactie van 4 juni 2007 weten achter de inhoud van zijn oordeel te staan dat hij op 19 februari 2007 had gegeven. Hij achtte de klacht van verzoekster nog steeds ongegrond.

De korpsbeheerder gaf naar aanleiding van vragen van de Nationale ombudsman aan dat indien een veroorzaker van een aanrijding/ongeval bekend is deze in de registratieset als betrokkene nummer 1 wordt aangemerkt. De reden dat de gegevens van verzoekster in situatieschets 1 onder nummer 2 staan vermeld is dat de gegevens van verzoekster als tweede werd opgenomen. Situatieschets 2 werd opgemaakt aan de hand van de verklaringen die de betrokken partijen tegenover de twee politieambtenaren L. en V. hadden afgelegd. B. verklaarde tegenover de politieambtenaren L. en V. dat verzoekster uit stilstand wegreed en dat hij te dicht langs de auto van verzoekster reed. Verzoekster had B. niet tegengesproken, aldus de korpsbeheerder. Op grond van deze verklaringen kreeg verzoekster in situatieschets 2 nummer 1.

8. Getuige B. verklaarde tegenover een medewerkster van de Nationale ombudsman onder meer dat verzoekster plotseling vanuit een parkeervak de weg opreed waardoor de aanrijding was ontstaan. Het was volgens getuige B. meteen duidelijk dat de aanrijding niet zijn schuld was. Toen de politie ter plaatse was vertelde getuige B. zijn verhaal aan de politieambtenaar. Verzoekster had dit niet tegengesproken. Ze zei wel dat getuige B. haar had aangereden en dat zij stilstond. De politieambtenaren hebben ter plaatse een schets opgemaakt zonder hierbij de lijnen van de weg te tekenen, aldus getuige B. Getuige B. verklaarde voorts dat hij meteen tegen de politieambtenaren zei dat hij de weg op de schets niet kon zien en dat hij het vreemd vond dat de politieambtenaren de lijnen van de

weg niet op de schets tekenden. De politieambtenaren antwoordden hierop dat zij achteraf een rapport zouden opmaken en dat voor hen de zaak duidelijk was, namelijk dat verzoekster de aanrijding had veroorzaakt, aldus getuige B.

9. Tijdens de hoorzitting van de klachtencommissie van het regionale politiekorps Twente verklaarde politieambtenaar V. dat hij en zijn collega politieambtenaar L. ter plaatse waren gegaan nadat er een melding was binnengekomen over een aanrijding. Politieambtenaar V. verklaarde vervolgens dat verzoekster had verklaard dat zij wegreed. Politieambtenaar L. maakte een situatieschets op. Deze schets betrof een snel gemaakte kladschets die in principe voor de politiefunctionarissen is bedoeld en waar geen rechten aan kunnen worden ontleend, aldus politieambtenaar V.

10. Politieambtenaar L. verklaarde tijdens de hoorzitting van de klachtencommissie van het regionale politiekorps Twente dat zij situatieschets 1 opmaakte conform haar waarneming. Verzoekster was vanuit een parkeervak de weg opgereden. Situatieschets 1 was snel opgemaakt en betrof een kladschets. Tegenover een medewerkster van de Nationale ombudsman verklaarde politieambtenaar L. vervolgens dat een doordruk van situatieschets 1 aan verzoekster en de andere betrokken partij was gegeven. Ten slotte verklaarde ze dat er geen waarde kon worden gehecht aan de nummers 1 en 2 die verzoekster en de andere betrokken partij op de situatieschetsen hadden gekregen. Volgens politieambtenaar L. is het niet waar dat een veroorzaker van een ongeval wordt aangeduid met nummer 1. Dat verzoekster in situatieschets 1 werd aangeduid met nummer 2 en in situatieschets 2 met nummer 1 heeft dan ook geen betekenis, aldus politieambtenaar L.

11. Verzoekster liet in een nadere reactie weten bij haar eerdere standpunt te blijven. Zij voegde hieraan toe dat zij niet begreep waarom de politieambtenaren verklaarden dat situatieschets 1 een kladversie was die als geheugensteuntje was opgemaakt, terwijl het meest cruciale aspect van de tekening, te weten de stand van de auto's, niet correct was. Volgens verzoekster zou in een geheugensteuntje de essentie juist moeten zijn, zodat deze correct wordt weergegeven in de definitieve beschrijving.

II. Beoordeling

12. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur werken. Dit vereiste brengt met zich dat wanneer politieambtenaren ter plaatse een situatieschets opmaken van een aanrijding deze overeenkomt met een eventueel later op te maken schets ten behoeve van een registratieset.

13. In het geval van verzoekster maakte de politie twee situatieschetsen over de aanrijding waarbij zij was betrokken op. Één ter plaatse - situatieschets 1 - en één achteraf op het politiebureau ten behoeve van de registratieset - situatieschets 2. De Nationale ombudsman constateert een verschil tussen de twee opgemaakte situatieschetsen.

Situatieschets 1 laat een geheel in de lengte van de weg staande auto van verzoekster zien, die vervolgens in aanraking met de andere auto komt, doordat deze andere auto een naar rechts gaande beweging maakt. Situatieschets 2 laat duidelijk zien dat de auto van verzoekster een naar links gaande beweging maakt, waarbij zij in aanraking komt met de andere auto die een naar rechts gaande beweging maakt. De Nationale ombudsman stelt dan ook vast dat de twee opgemaakte situatieschetsen op het meest essentiële punt, te weten de toedracht van de aanrijding, van elkaar verschillen. Daarbij acht de Nationale ombudsman het zeer opmerkelijk dat verzoekster in situatieschets 1 met nummer 2 is aangemerkt, en later, in situatieschets 2 met nummer 1. De korpsbeheerder liet immers weten dat wanneer de veroorzaker van een aanrijding/ongeval bekend is deze als betrokkene 1 wordt aangemerkt. Zowel politieambtenaar V. als politieambtenaar L. verklaarden dat verzoekster aangaf dat zij uit stilstand was weggereden en dat zij dus de veroorzaker van het ongeval was. Nu dit ter plaatse voor de beide politieambtenaren duidelijk was had het voor de hand gelegen dat verzoekster in situatieschets 1 met nummer 1 was aangeduid. Het is dan ook niet te begrijpen dat verzoekster in situatieschets 1 met nummer 2 is aangeduid.

De stelling van politieambtenaar V. dat een ter plaatse opgemaakte situatieschets slechts een kladschets is die in principe alleen voor de politiefunctionarissen is bestemd en als geheugensteuntje dient kan de Nationale ombudsman niet volgen, nu de politieambtenaren een kopie/doordruk van de ter plaatse opgemaakte situatieschets zowel aan verzoekster als aan de bestuurder van de andere auto hebben gegeven. Nu er op het punt van de toedracht van de aanrijding een verschil valt waar te nemen tussen de beide situatieschetsen is de Nationale ombudsman van oordeel dat de politie in strijd heeft gehandeld met het beginsel van administratieve nauwkeurigheid.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

14. Wat betreft de vraag welke schets juist is merkt de Nationale ombudsman het volgende op. De lezingen van verzoekster en de politieambtenaren L. en V. staan op dit punt lijnrecht tegenover elkaar. Daarbij komt dat de lezingen van verzoekster en de politieambtenaren L. en V. beide steun vinden in de verklaring van getuige B. Getuige B. heeft immers enerzijds verklaard dat situatieschets 2 conform de waarheid is, hetgeen de verklaringen van politieambtenaar L. en V. steunt. Getuige B. heeft anderzijds verklaard dat verzoekster ter plaatse heeft gezegd dat zij stilstond, hetgeen de verklaring van verzoekster ondersteunt.

Nu zich geen omstandigheden voordoen op grond waarvan aan de ene stelling meer betekenis kan worden toegekend dan aan de andere stelling, overweegt de Nationale ombudsman dat niet kan worden vastgesteld welke situatieschets juist is.

De Nationale ombudsman onthoudt zich op dit punt van een oordeel.

De Nationale ombudsman betreurt het echter ten zeerste, dat door de hiervoor vastgestelde administratieve onnauwkeurigheid er geen duidelijkheid kan worden verschaft over de toedracht van de aanrijding.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Twente te Enschede is

gegrond ten aanzien van:

- het opmaken van twee verschillende situatieschetsen van dezelfde aanrijding, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

Ten aanzien van de vraag welke situatieschets juist is onthoudt de Nationale ombudsman zich van een oordeel.

Onderzoek

Op 8 maart 2007 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw G. te Enschede, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Twente te Enschede. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Twente, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Twente verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd aan de korpsbeheerder een aantal specifieke vragen gesteld.

Daarnaast werd de betrokken ambtenaren de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. In een later stadium van het onderzoek werd een betrokken ambtenaar en een getuige door een medewerkster van de Nationale ombudsman gehoord.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Enschede over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Tijdens het onderzoek kregen het regionale politiekorps Twente en verzoekster de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De korpsbeheerder deelde mee zich met de inhoud van het verslag te

kunnen verenigen. Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

Verzoekschrift van 8 maart 2007.

Intern klachtdossier van het regionale politiekorps Twente van 27 maart 2007, met bijlagen waaronder:

de beslissing van de korpsbeheerder van 19 februari 2007;

het advies van de klachtencommissie van het regionale politiekorps Twente van 2 december 2006.

Reactie van de korpsbeheerder van 4 juni 2007.

Verklaring van getuige B. van 8 juni 2007.

Reactie van verzoekster van 19 juni 2007.

Verklaring betrokken ambtenaar L. Van 10 juli 2007.

7. Reactie van verzoekster van 3 augustus 2007.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

Zie onder Beoordeling.